Р А З П О Р Е Ж Д А Н Е
№ 10122

гр. София, 14.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 45 състав,** в закрито заседание на 14.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **11916** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано след изпращане на делото от СГС.

С Решение № 2794 от 08.05.2025 г. на СГС, ГО, II – Ж състав, по гр. д. № 11405 по описа за 2024 г. е обезсилено Решение № 11383 от 12.06.2024 г. по гр. д. № 53323 г. по описа на СРС, 45 – ти състав, с което са отхвърлени, като неоснователни, предявените от Р. К. обективно субективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД. Правният спор, според СГС, попада в обхвата на чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ.

Исковата молба пред СРС е била подадена от Р. Л. К. срещу Министерството на вътрешните работи. Исковете са: 100 лева – предявен като частичен от 15 000 лева обезщетение за неимуществени вреди и 310 лева – обезщетение за имуществени вреди. Като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 49 от ЗЗД, вр. с чл. 45 от ЗЗД.

В исковата молба са описани действия на служители от състава на МВР. Такива са например: „полицаят хваща доверителката ми за лявата ръка, извива я за зад гърба ѝ, а в схватката пострадалата изпуска устройството и то чупи екрана си, но продължава да записва “; „пострадалата пребледнява, ръката ѝ започва да се подува, започва да изпитва силни болки в нея, а самата тя започва да получава пристъпи на задух.“; „след прегледа е установено наличие на мекотъканен оток в областта на дистална улна и карпалните кости откъм латерално“ и др.

Отделно от това, в хода на развилото се пред СРС производство, са представени заверени материали относно образувано досъдебно производство. С постановление на прокурор при СРП от дата 27.09.2021 г. е образувано досъдебно производство за това, че в [населено място], от държавни служители по смисъла на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – 01 РУ – СДВР, имащи качеството на длъжностни лица – полицейски органи по повод на изпълнение на службата си, са причинили другиму – на Р. Л. К., разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 от НК и чл. 129 от НК – престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 130, ал. 1 от НК. Предметът на досъдебното производство е именно по повод на причинените увреждания на ищеца К.. Самата К. е разпитана в хода на досъдебното производство на дата 23.01.2023 г. от следовател.

От АССГ е бил повдигнат спор за подсъдност. С Определение № 37 от 11.11.2025 г. на смесен

петчленен състав на ВКС и ВАС е прието, че компетентен да се произнесе по исковата молба е АССГ. Административният съд трябва да установи, дали исковата претенция за причиняване на имуществени и неимуществени вреди от неправомерна употреба на физическа сила от служител на СДВР при осъществяване на проверка от данъчни служители, е основателна.
Междувременно, в изпълнение на указанията на съда, е постъпило уточнение на искова молба на дата 26.01.2026 г. В уточнението е посочено, че Р. Л. К. предявява иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, причинени ѝ от незаконосъобразни фактически действия на длъжностни лица – полицейски органи при 01 РУ – СДВР, извършени при и по повод изпълнение на административна дейност. Исковата молба е насочена към СДВР, представлявана от директора на СДВР. Описва се фактическата обстановка. Посочени са нарушените разпоредби – чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ; чл. 80 и чл. 81 от ЗМВР – принципи на абсолютна необходимост и пропорционалност при употреба на физическа сила; чл. 32 и чл. 39 от Конституцията на Република България – защита на личния живот и правото на изразяване; чл. 3 от ЕКПЧ; чл. 8 и чл. 10 от ЕКПЧ. Описаните са вредите, както имуществените, така и неимуществените. Увеличена е цената на иска от 15 000 лева на 100 000 лева. Иска се присъждане на законна лихва върху тази сума от 29.04.2021 г. до окончателното плащане.
По делото е постъпил отговор от ответника, чрез юрисконсулт Д. И.. В отговора е посочено, че настоящият иск е неоснователен и недоказан. Не е ясно, защо ищецът счита, че трябва да получи обезщетение в размер на 15 000 лева. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, а съгласно общото правило на чл. 52 от ЗЗД, при репариране на такъв вид вреди размерът на обезщетението са определя от съда по справедливост. В молбата си ищецът не сочи кои са законовите разпоредби, които да вменяват задължения на служителите на СДВР и неправомерното им изпълнение от тяхна страна, и които да са в пряка причинно – следствена връзка с настъпилите неимуществени вреди от страна на ищеца. В исковата молба е посочена разпоредбата на чл. 85, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, съгласно която „при неизпълнение на служебните си задължения полицейските органи могат да използват физическа сила и помощни средства само когато това е абсолютно необходимо при противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане“. В случая срещу ищцата не е използвана физическа сила, нито помощни средства. Ответникът намира, че е налице съпричиняване в хипотезата на чл. 5 от ЗОДОВ.
С оглед на посоченото дотук, делото трябва да се насрочи в открито съдебно заседание с призоваване на страните.
Воден от горното, съдът

РАЗПОРЕДИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 21.04.2026 г. от 11:00 часа, за когато да се призоват страните:
ИЩЕЦ: Р. Л. К., ЕГН [ЕГН], адрес за призоваване: [населено място] 2770, [улица], етаж 1;
ОТВЕТНИК: Столична дирекция на вътрешните работи, [улица], представлявана от директора главен комисар Л. Н..
Прокурор от СГП, на основание чл. 10, ал. 1 от ЗОДОВ.
По делото са налични гр. дело № 53323 / 2021 г. на СРС, гр. д. № 11405 / 2024 г. СГС и заверени преписи от ДП № 378 от 2021 г. на СО – СГП.
ПРЕПИС от отговора на исковата молба да се изпрати на ищеца.
Препис от разпореждането да се връчи на страните в процеса.
Разпореждането не подлежи на обжалване.